

mert úgy érezték, hogy jelenleg több, valóban szociológiai folyóiratcím tartalmaz, több a csak benne feltárt konferencia-előadás és disszertáció, és mert nem tartalmaz vegyes témájú, általános, nem szakterületi forrásokból származó tételeket. Az SA másik nagy előnye, hogy azt reklámozza, amilyen valójában, és nem azt, amilyen szeretne lenni, mint az EBSCO a maga marketing szempontú folyóiratlistájával, és a jövő terveire vonatkozó beszámolókkal.

Mindazonáltal, ha az EBSCO-nak sikerül megvalósítania a marketingosztálya által beharangozott megaméretű folyóiratlistát, akkor új helyzet áll elő. Akkor újabb döntést kell hozni arról, hogy vajon mi a fontosabb ismérve egy jó szociológiai adatbázisnak: a folyóiratok nagy száma, illetve nagymértékű időbeli lefedettsége, vagy jó minőségű keresőfelülete?

Az egyetem szociológiai professzorának véleménye szerint a kutatóknak az a fontos, hogy ha szociológiai adatbázist használnak, akkor annak a forrásai

valóban szociológiacentrikusak legyenek. Az adatbázis szakszerűsége a szociológia oktatásában is fontos szerepet játszik, hiszen a tanár nem szeretné, ha diákjai újságokból (pl. *New York Times*), népszerű folyóiratokból vennék adataikat a szakmai lapok helyett. A professzor szerint jelenleg a diákok az EBSCO-kereséseknél nem válogatnak a találatokból szakmai szempontok szerint, azt olvassák el, amit először kidob a gép.

Mire van szüksége a Baker University könyvtárnak? Természetesen mindkét adatbázis előnyeire. Minél több szociológiai, illetve szociológia közeli folyóiratra, és jól kialakított szókészletre. Arra, hogy az SA adatbázisába kerüljenek be indexelésre a CJA folyóiratai is. Persze jó lenne megoldani a teljes szövegű változatról is!

/TODD, Julia: Choosing databases for sociology studies: SocINDEX or Sociological Abstracts? = Online, 30. köt. 4. sz. 2006. p. 35–38./

(Karbach Erika)

Közkönyvtárak a norvég politikusok és döntéshozók szemében

Minthogy a politikusoktól függ a könyvtárak költségvetése, nem közömbös az a kérdés, hogyan is vélekednek ők a könyvtárakról. A cikk norvég szempontból vizsgálja a problémát, s elemzését hét országgyűlési képviselővel és négy főtisztviselővel 2003-ban lefolytatott mélyinterjúra, valamint egy 1999-ben lebonyolított felmérésre alapozza. (A felmérésbe az önkormányzatok politikusainak 5%-át, valamint minden szakképzett könyvtárost bevontak.)

A közkönyvtárak szerepét mindenekelőtt az oktatás támogatásában látják, valamint az olvasás és az irodalmi-kulturális értékek előmozdításában. Ebben egyetértenek a parlamenti és a helyi politikusok.

A politikusok nem tekintik lényegesnek a könyvtárakat a demokrácia és a társadalmi egyenlőség szempontjából, bár a helyi politikusok 20%-a ezt a könyvtárak legfontosabb küldetésének nevezte. A könyvtárakért felelős főtisztviselők szélesebb társadalmi és politikai kontextusban szemlélnek a közkönyvtárakat, mint a politikusok (pl. fontosnak tekintik szerepüket a demokrácia gyakorlásában, a

hátrányos helyzetű, marginalizált csoportok támogatásában).

Azok, akik szakmai alapon felelősek a könyvtárpolitikáért, úgy vélik, hogy a könyvtáraknak és a könyvtárosoknak információszolgáltató minőségükben függetleneknek kell lenniük a hatóságoktól és a különféle érdekcsoportoktól. Noha a politikusok – kisebb-nagyobb eltéréssel – ugyancsak tisztában vannak a könyvtárosok szerepével, az információkhoz való hozzáférés szabadságának őrzésében, kifejezetten egyikük sem említette a függetlenségnek ezt a követelményét.

Érdekes, hogy két évvel az Oslóban megrendezett IFLA-kongresszus előtt a közkönyvtárakért felelős politikusok körében az IFLA gyakorlatilag nem volt kitapintható.

/AUDUNSON, Ragnar: How do politicians and central decision-makers view public libraries? The case of Norway. = IFLA Journal, 31. köt. 2. sz. 2005. p. 174–182./

(Papp István)